

Zes-daagse cruise met de Hot Space

IJmuiden- Oostkust Engeland

De Hot Space crew bestaat uit: schipper Goos Finnema, 1e officier Rob Hoogland, 1e officier Paul Hoogland, 1e vocalist Rob Kok, 5e officier Bert Piers. De tocht wordt gemaakt samen met de Blue Lady van Theo van Meerwijk en de Chimo van Leo Roelofs. Van tevoren was al duidelijk, dat aan boord van de Hot Space een strenge discipline zou heersen. Voorgescreven kleding die meegenomen moest worden o.a. zwemvest, life-line, laarzen en stropdas !

Vrijdag om 18.30 is er een emotioneel afscheid van vrouw, vriendin en kinderen op de HJC-steiger. Via Spaarndam, Noordzeekanaal gaan we naar de sluisen van IJmuiden, waar het begint te regenen. Toch besluit de schipper door te varen ook als het met bakken uit de hemel komt. Om 21.30 varen we de pieren uit, het waait nu 5 Beaufort, zodat we met een vaart van 7 knopen (13 km per uur) pal oost op Lowestoft aansturen. Nog ongeveer 100 mijl (180 km) te gaan. We hebben een indeling in wachten: de eerste van 22.00 tot 02.00. Goos en Paul kunnen voor de regen schuilen in hun hut, voor slapen is het eigenlijk nog te vroeg. De wind trekt aan tot 6 Bft, zodat je in de kooien voor of achterin het schip behoorlijk ligt te stuiteren.

Na een uur sturen begin ik wat nattigheid te voelen in mijn goed merk zeiljack, maar het heeft wel wat om midden in de nacht in de stromende regen achter zo'n groot stuurrad te staan en achter het toplicht van de Chimo, onze ster van Bethlehem, aan te varen. Op dit luxe schip hebben ze een stuurautomaat, zodat ze in de kajuit kunnen klaverjassen en alleen af en toe naar buiten moeten kijken om te zien of geen schepen hun koers kruisen. Onder onze buiskap zit je uit de wind, minder koud maar het blijft er vochtig.

De positie wordt stipt het hele uur op de kaart gezet. Dit resulteert in een golvende lijn, want door eb en vloed worden we eerst een stuk naar het noorden en de volgende 6 uur weer naar het zuiden gezet. Pas enkele uren voor aankomst wordt onze koers aangepast aan de stroom.

Bij opkomst van de tweede wacht is het droog. We passeren 2 shipping lanes, een soort snelwegen op zee. Overal zijn lichten van passerende zeeschepen en het is een hele klus om de aanstomende zeereuzen op de juiste snelheid in te schatten, zodat we veilig voor of achter langs kunnen. Sommigen schepen varen 35 km per uur, en ook vissersschepen zijn lastig, omdat ze soms rondjes varen en je denkt dan dat ze op je af komen, sommigen voeren helemaal geen navigatieverlichting. Om 6.00 uur begint het weer te regenen. Pech voor de Robben. Een uur later raken we in de doldrums, een windstilte. De giek slaat heen en weer, zodat we een uur op de motor moeten.

Tip voor beginnende Engelandvaarders: simuleer rond middernacht zeeziekte. Dit zorgt voor een goede nachtrust, 's ochtends krijg je een beschuitje met thee in je kooi, daarna nog eens een droge sandwich. Als voor de overige bemanning de eieren met spek gebakken worden moet je je natuurlijk wel inhouden. Als om een uur of 10 het zonnetje gaat schijnen is het tijd om het roer over te nemen en die schuit de

laatste uren singlehanded naar Engeland te sturen. Om 12.00 worden de warme saucijzenbroodjes geserveerd, vers uit de oven.

Om 13.00 krijgen we halve wind en kan de spinnaker uit, schitterend om zo op de oostkust af te stuiven. Een enkele keer passeert een boot in de verte. Als een stipje zien we de Chimo. De communicatie gaat tijdens de reis per marifoon, zodat we eventueel elkaars positie kunnen vragen. De Engelse vlag wordt bij het binnen gaan van de territoriale wateren gehesen onder het luidkeels zingen van het Engelse volkslied.

Om 15.00 uur land inzicht. 16.00 uur meren we af bij de Royal Norfolk and Suffolk Yachtclub. totaal afgelegd 114 mijl. Prince Philip is hier beschermheer misschien een idee voor het HJC bestuur, kunnen wij Willem-Alexander niet vragen ? De yachtclub dateert van 1859, veel zilveren wedstrijdbekers sieren het statige clubhuis, een genot zijn de toiletten waar de vele koperen leidingen en stortbakken dagelijks gepoetst worden. Op de club lagen vele open zeilboten, Squibs, 5 meter lang met oranje zeilen, waarmee op zee wedstrijden gevaren werden. Ons diner werd bereid aan boord: verse prei, ui, spekjes en 3 blikken kapucijners, verwerkt tot een overheerlijke schotel. Daarnaast een keur aan bijgerechten zoals augurken, appelmoes, piccellilly enz. 's Avonds met 14 man Lowestoft onveilig gemaakt en onze dorstige zeemanskelen gespoeld met "pints of lager". De Engelse hebben moeite zich aan te passen aan de Euro maar wij zijn snel gewend aan de lokale inhoudsmaten.

Zondag

Vaderdag, gekookt eitje bij het ontbijt en voor alle vaders lagen er prachtige kado's op het bord. Behalve voor één vader, een triest moment voor deze man. De Chimo vond het hier tijd voor een grote onderhoudsbeurt. Onze machinist werd uitgeleend om een motorrevisie uit te voeren. Verder reparaties aan laadapparatuur, zeilen enz. Uiteindelijk was de Chimo vakantieklaar en konden we in de middag vertrekken naar het 10 mijl zuidelijker gelegen Southwold. Via de River Blyth kunnen we de binnenlanden van Norfolk bevaren. BFT 5, half bewolkt.

Om de rivier op te kunnen moeten we een smalle doorvaart tussen twee pieren door. Daarna goed de stuurboordpier aanhouden, want onder water liggen obstakels die ons schip tot zinken kunnen brengen. Dit, samen met de stroming die tot 6 knopen kan oplopen, zorgt ervoor dat het uiterste van de rekencapaciteit van onze schippers gevegd word om het juiste moment van binnenlopen te berekenen. We leggen aan bij een vissershaventje wat in honderden jaren niet van uiterlijk is veranderd. Rondom natuurgebieden met weidevogels en oesterbanken. 's Avonds live music in de Harbour Inn, daarna tot diep in nacht met 14 man in de kuip gefilosofeerd.

Maandag

De havenmeester is nog steeds afwezig, wat ons verblijf goedkoop maakt, nadeel is dat de doucheruimtes hermetische gesloten zijn. Douchewater zullen we tot het eind van de reis niet meer voelen. 6BFT, zonnig 4 uur varen we naar Great Yarmouth. Laverend tussen zandbanken, waar soms een hoge branding staat werken wij ons in het zweet aan de lieren. Het zingen van ons scheepslied, De Vlieger, brengt wat verlichting. Onderweg spotten we een zeehond. De schipper verplicht ons tot een

POB- manoeuvre, pet over boord. Het is moeilijk om in deze golfslag zo'n goedkoop blauw petje in het zicht te houden. De geoefende crew klaart ook deze klus zonder problemen. De sandwiches worden genuttigd, die gelukkig al voor vertrek bereid waren, want met deze golfslag waagt onze kok zich niet in de kombuis.

Midden in de stad meren we om 17.00 aan. Natuurlijk weer een heerlijk diner aan boord, daarna de stad in om iets cultureels te doen. We genoten van de 13e eeuwse stadswallen, oud-Engelse kerken, begraafplaats, urnenveld en een zeemanshofje. In de pub speelden we poolbiljart en begaven we ons op weg naar de bekendste karaokebar van het westelijk halfrond. In dit bruisende theater traden vele lokale grootheden op. Niets vergeleken met onze Goos en Rob. Ze aarzelden lang voor hun eerste optreden. Het is ook niet niks als je op het punt van doorbreken staat in de showbizz. Na zich te hebben ingezongen en ingedronken besloot het duo Goosecock niet zomaar de tekst van een tophit meet te kwelen, maar á capella ons scheepslied De Vlieger ten gehore te brengen. Het publiek luisterde geboeid naar dit gevoelige lied en barstte daarna uit in een daverend applaus. Op het WE WANT MORE, was het duo onvermurwbaar: geen toegift. Een nationaal bekende producer, Steve, probeerde ze nog met lager en cider te strikken voor een contract. Ze weerstonden nog de aanzoeken van de vele gewillige ladies. Uiteindelijk moesten we ze in bescherming nemen en hebben we ze de zaak uitgeleid.

Dinsdag

Bacon and eggs. Vertrek 11.30 Bft 4 ZO Na enkele uren op zee is het een bijzondere ervaring dat je rondom de horizon ziet. Een schitterende sunset en 3 uur voor aankomst zien we de gloed van de Hoogovens. Om 5.00 varen we tussen de pieren. Verrast werd ik met de uitreiking van een schitterende bokaal met plaquette: Beste stuurman aan boord van de Hot Space. Nu geef ik toe dat de andere bemanningsleden niet veel kans van mij kregen om het roer over te nemen. De glazen bokaal, die veroverd was op de Engelsen in King's Sreet, Great Yarmouth, heb ik het schip Hot Space geschonken, want het was grandioos om met haar te varen.

Bert Piers.